

Livssyn og u-hjelp

NORAD kanaliserer hvert år ca. 100 millioner kroner av u-hjelpen gjennom private organisasjoner. Av disse går omlag tredjeparten til misjonsorganisasjoner.

Denne policy er fastlagt av Stortinget og vi er overbevist om at storparten av befolkningen her i landet er enig i at man i så stor utstrekning benytter seg av det kontaktnett og den inngang misjonsorganisasjonene har i dei forskjellige utviklingsland. Det er dessuten grunn til å tro at mange ønsker at misjonen får tildelt en enda større del av u-hjelpsmidlene ganske enkelt fordi man har tiltro til at misjonens folk er dyktige feltarbeidere med meget lavt omkostningsnivå og som klarer å utnytte og forvalte midlene på en meget god måte.

På denne bakgrunn er det oppsiktsvekkende at NORAD nå planlegger en spesiell vurdering av et par misjoners prosjekter. Dersom det hadde dreid seg om en rutinemessig kontroll av et aktuelt prosjekt med sikte på å kartlegge hvordan midlene er utnyttet og de resultater som er oppnådd, ville neppe noen ansvarlig misjonsleder reagere negativt. Vi skulle tro at de spiller så åpent og stiller så store etiske krav til seg selv at man på ingen måte trenger å frykte for en kontroll.

Det som imidlertid er urovekkende og betenkelige ved utspillet fra NORAD er at man ikke bare vil nøye seg med denne «tekniske» kontrollen, men også evaluere virkningen av misjonens kristne forkynnelser.

Etter vår oppfatning må en slik form for evaluering komme i konflikt med de generelle retningslinjer som er gitt for u-hjelpssamarbeidet bl.a. med misjonsorganisasjoner. Her er det en klar forutsetning at misjoner som mottar u-hjelpsmidler for konkrete prosjekter naturligvis ikke må oppgi sin egenart som kristen misjon selv om man går inn i et slikt samarbeid.

Det er dessuten høyst usikkert om en prosjektgruppe i det hele tatt er i stand til å foreta en objektiv vurdering av virkningen av misjonens kristne forkynnelser. Hvilken «målgruppe» er det f.eks. man velger å vurdere forkynnelsen på? Dette valg bestemmer i stor utstrekning også om utfallet blir positivt eller negativt.

Ingen u-hjelp skjer i et verdimessig tomrom. Livssyn, moral, holdninger ligger innebygget i alle former for medmenneskelig kontakt også i u-hjelpssammenheng. Misjonen har aldri stukket dette under stol og norske myndigheter har hittil ikke sett noe faretruende ved det så lenge hjelpen når frem dit den skal og så lenge det ikke knyttes livssynsmessige betingelser til å ta imot hjelpen. Her har man kunnet være trygg og slik vil det også være i fremtiden.